

«ΜΕΤΑ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ

....

.....ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ.»

(1^ο μέρος ἀπό τὰ 4)

Σε διαφορετική περίπτωση ....

«Ὅς ἀν εσθίῃ τὸν Ἄρτον , ἢ τὸ Ποτήριον τοῦ Κυρίου , πίνῃ ἀναξίως, ἐνοχὸς ἐστὶ τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου...

Οὕτω καὶ ὁποῖοσι εἰρουργεῖ , καὶ μεταλαμβάνει ἀναξίως, τίποτε ἀπ' ἐκεῖνο δὲν μετέχει ... Ὁ Ἡσαΐας λέγει , πωσοῦν δέτα Σεραφὶμ δὲν ἐτόλμησαν κωρὶς Δαβὶδ ἀναπιᾶσθαι τὸν ἀνθρακᾶ ..

Καὶ ὁ Συμεὼν ὁ θεοδόχος μίαν φορὰν μόνον το εἶδε , καὶ τὸν ἐπίασε ».

Πῶς τολμᾷμε ἐπομένως ἀναξίως αὐτὸν τὸν ἀνθρακᾶ νὰ τον βόζουμε στὰ σπλάχνα μας πιστεύοντας ὅτι θὰ μας φυτίσει, ἀγαίνοντας τοῦ Ἰ.Χρῆς :

«..κατ' ἄραν ἀντιεὐλογίας παῖρνομεν καὶ σκότος κερδίσομεν ἀντιφωτός, καὶ κατ' ἄκρισιν καὶ κόλασιν ἀπέραντον , ἀντιεὐλογίας καὶ μακαριότητος;»

« ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ὁ ΚΑΙΡΟΣ τῆς Κοινωνίας εἶναι , οὐκ ἡ εορτὴ καὶ πανήγυρις, ἀλλ' ἡ κᾶθαρσις τοῦ

συνειδότης, και ο βίος ο
ακατηγόρητος, και καθώς
εκείνος όπου δεν έχει εις τον
εαυτόν του κανένα εμπόδιον
αμαρτίας, ημπορεί να
μεταλαμβάνη και
καθ' ημέραν, ούτως και όποιος
πίπτει εις αμαρτίας, και δεν
μετανοεί, ουδέ εις εορτήν
δεν μπορεί να μεταλάβει.
Διότι δεν μαζελεύει
το ύτο από αμαρτήματα, εάν
μεταλαμβάνωμεν μίαν φοράν
τον κρόνον αναξίως, αλλά
μάλιστα από το ύτο κειρότερα
μαζκαταδικάζει, ότι μίαν
φοράν μεταλαμβάνομεν και
ουδέ τότε καθαρώς. Διὰ το ύτο
σας παρακαλώ όλους, να μη
έρκεσθε εις τα θεία Μυστήρια,
διὰ την αφορμήν της εορτής.
Αλλά εάν ποτέ θέλετε να
μεταλάβετε, πρέπει να
καθαρίσεσθε πολλάς ημέρας
προτύτερα διάμετανοίας, και
ευχής, και ελεημοσύνης, και

τῆς περὶ τὰ πνευματικὰ
σκολής, καὶ ναμῆ
ἐπιστρέφεται πάλιν εἰς τὰ
πρῶτα, ὡς ἂν ὁ σκόλορος εἰς τὸ
ξέραςμα, διὸ τὴ ἀύτη ἡ
Τράπεζα τοῦ Κυρίου εἶναι
γεμάτη πῦρ πνευματικόν. Καὶ
καθὼς ἡ βρῦσε σφυσικῶς
ἀναβλύξουσιν τὸ νερόν, οὕτω
καὶ ἀύτη ἐκεῖ φλόγα τὴν ἀ-
ἄρρητον. Δοίπὸν εἰς βαστάς
καλάμην, ξύλα, κόρτον, μῆ
πλησιάζης, διὰ ναμῆ ἀψῆς
κειρότερα, καὶ κατακαύσης
τῆν μεταλαμβάνουσαν
ψυκῆν. »

(Ἰωάν. Χρυσ. λόγος τριακοστός
τέταρτος, παραινετικὸς εἰς τῆν
εἰσοδὸν τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς)

Διηγείται κάποιος ἀδελοφός:

«Εἶπε γέροντας...

- Παιδίμου ἐκεῖς
ἐξομολογηθεῖ;

- *Να ι , π άτ ε ρ .*
- *Τα έκ ε ι ς π ε ι όλ α ; (« κ όκ α λ ο η ψ υ κ ή »).*
- *Πάτ ε ρ , π ήγ α μ ε λ ίσ τ α . Όλ α τ α ε ίπ α … μ α ήτ α ν τ όσ α π ο λ λ ά π ο υ σ ίγ ο υ ρ α θ α έκ ω ξ ε κ άσ ε ι κ α ι άλ λ α .*
- *Πα ι δ ί μ ο υ , ν α π ρ ο σ π α θ ε ίς … ν α θ υ μ η θ ε ίς κ α ι τ α άλ λ α , ν α τ α μ ι σ ήσ ε ι ς, ν α τ α α π ο σ τ ρ α φ ε ίς, όσ ο μ ι κ ρ ά κ ι α ν ε ίν α ι .*

Να μ η ν τ α ξ α ν α κ άν ε ι ς, ΝΑ ΤΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΘΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣ!

Πο λ ύ ω φ ε λ ήθ η κ ε η ψ υ κ ή μ ε α υ τ ήν τ η ν σ υ μ β ο υ λ ή. Μπ ήκ ε σ ε δ ι α δ ι κ α σ ι α ν α θ υ μ η θ ε ί α ν ε ξ ο μ ο λ ό γ η τ ε ς, π α λ ι ές α μ α ρ τ ί ε ς. Όκ ι , β έ β α ι α , μ ε α ρ ρ ω σ τ η μ έ ν η ε μ μ ο ν ή, α λ λ ά μ ε ε γ ρ ή γ ο ρ σ η κ α ι ζ ή λ ο .

Το κ α λ ό π ο υ π ρ ο κ ύ π τ ε ι α π ό α υ τ ό, ε ίν α ι ό τ ι η ψ υ κ ή π ο υ

εἶκε ἐνδιαφέρον θυμήθηκε
κἀποιεσαμαρτίεςτιςοποιέες
εξομολογήθηκε, *ΕΣΒΗΣΑΝ!*

Το θαυμάσιο όμως είναι, ότι
ενώ βρίσκεται σε διαρκές
ψάξιμο, έστω και «αμμοῦδας»
δεν αμαρτάνει τουλάχιστον
εκουσίωςσεμεγάλα, προσέκει
και τα μικρά.

Ο γέροντας που συμβούλεψε
την ψυχή είναι Άγιος;

Έπεσε ο δυστυχής σε πολύ
κειρότερα και αποδεικνύει
του Χρυσόστομου: «Το καλόν
δεν είναι αμετάβλητον.»

*Ευκόμα στενα
μετανοήσει.»*

Όταν ο άνθρωπος δεν
«κρωστά», η συνείδηση δεν
έχει κάτι να λέξει. Έτσι η
ψυχή καίρεται ακόμα και αν

οι συνθήκες (πέριξ) είναι
αντίξοες. Όταν όμως η ψυχή
πλησιάζει στη Θεία Κοινωνία
απροετοίμαστη και ανόξια,
πιστεύοντας ότι θα ενωθεί με
όλο το Σώμα και όλο το Αίμα
του Παντοδύναμου Ιησοῦ
Χριστοῦ, τότε σκοτίζεται,
τίποτα δεν μετέχει του
Μυστηρίου. Ως ανόξια φεύγει
χωρίς έλεος, διότι το φως δεν
μπορεί να αναμειχθεί με το
σκοτός.

Η μαρτία που μεθράσος
επιθυμεί ένωση με τον
Αναμάρτητο θα κατακαεί!

Η ΑΜΕΤΑΝΟΗΣΙΑ ΜΑΣ ΠΡΩΤΑ, ΟΙ
ΑΝΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ
ΜΑΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ Η
ΑΝΑΞΙΑ, ΜΕΘΡΑΣΟΣ
ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΗ
ΑΥΤΟΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ
ΑΞΙΖΕΙ, ΕΙΝΑΙ Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΚΡΗΜΝΙΣΗΣ ΤΗΣ
ΠΙΣΤΕΩΣ.

Ἐπεταίη οἰήση, ἡ πλάνη, ἡ
αἰρέση καὶ τέλος ἡ ἀλαζονεῖα
ποῦ τοῦ λῆξι να μετακινῆσει
ἀκόμα καὶ αὐτῶπου εἶναι
ἀπαρασῶλενα. Μετᾶ, δὲν
υπάρκει μετᾶ! Μόνο μεθαύμα!

Ἀνσταπερίβιου ἀμαρτήματα,
κατᾶτον Ἱερὸ Χρυσόστομο
πρέπει να εἰμαστέ ἰδιαίτερα
προσεκτικοί, πόσο μᾶλλον
προσεκτικοί πρέπει να
εἰμαστέ σταπερί Πίστεως;

Ἀφοῦμας λέει ἡ Γραφή: «...μόνο
διὰ τῆς Πίστεως ἰδονται αἰ
εὐλογίαι» καὶ πάλι: «...ὁ
δικαίος θαζήση καὶ θασωθῆ
διὰ τῆς
Πίστεως.» (Γαλατ. Γ' 10,11)

Ἐν κατακλείδι, πρῶτα ἡ Πίστη
καὶ μετᾶ ὅλα τ' ἄλλα!!

Ἀδελφοί μου, ξέρουμε πολὺ
καλᾶ ὅτι ἐνώθηκα ν μετῆς
αἰρέσεις ὀνομάζονται τῆς
«ἐκκλησίας».

Ξέρουμε επίσης, πολύ καλά ό-
τι δέχθηκαν και ψήφισαν,
εμμέσως πλην σαφώς, την
Πανθηρική στη ΨΕΥΔΟ-
σύνοδο Κρήτης, και αυτό
φάνεται ξεκάθαρα στο θέμα:

«Η Αποστολή της Ορθόδοξης
Εκκλησίας στον σύγχρονο
κόσμο», και ας λένε οι
«παπαγάλοι» ότι θέλουν.

Ερευνήστε το, προσεχώς
άποψη.

Επίσης, γνωρίζουμε πολύ καλά,
διότι οι ίδιοι οι «ιεράρχες»
το λένε «γυμνήτη κεφαλή»,
ότι πρέπει να πάμε στο κοινό
ποτήριό μας
αιρετικούς, αποδίδοντας τους
μάλιστα μυστήρια, με
πρόσκλημα ...την «αγάπη».

Τέλος, όταν τους βλέπουμε με
τα ίδια μαστά μάτια να
συμπροσεύχονται με
αιρετικούς και

αλλ' ὁ ῥησκουζ... τι ἄλλο
θ' ἐλοῦμε ὡς ἀπὸ δεῖξις;

Νομίζοῦμε ἀλήθεια ὅτι
κοινωνοῦμε ἀξίως, ἀπὸ τὰ
«ματωμένα» κέρια ἐκεῖνων
ποῦ τὴν προηγούμενη μέρα
υπέγραψαν τὴν ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ
καὶ ποῦ ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ
ῥέουνα σταμάτητα
βλασφημίες;

Ἐὰν τὴν ὥρα ἐκοῦμε ἀγνοία ὄλων
αὐτῶν, κρινοῦμε ἐποουσιῶδες
τὸ θέμα, ἢ πρέπει νὰ
σπεύσοῦμε τ' ἀκιστα νὰ
ἐνημερωθῶμε, καθ' ὅτι μὰς
λέει ὅτι:

«Ἡ ἀγνοία δὲν
δικαιολογεῖται»;

«...Ἐἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὔρομεν πιστὴν ἀληθῆ, ...»

Ἄν μετὰ ἀπὸ 30 ἐτηθεῖας
Κοινωνίας, δὲν εἶδαμε τίποτα

από το Φως το Αληθινό και
δεν λάβαμε ούτε ίκνους
Πνεύματος από τον ουρανό
και το σπουδαίοτερο (ως
προϋπόθεση), αν δεν βρήκαμε
την Πίστη της Αληθινής, τότε
ας ψάξουμε βαθιά μέσα μας
γιατί, μετ'άβεβαιότητας κάτι
δεν κάνουμε σωστά!

Στο : «Μετ'άφ'όβου Θεού
, Πίστεως και Αγάπης
προσέλθετε», αναφέρονται
κατά σειρά οι δύο πρώτες
Εντολές του Θεού στις οποίες
κρέμεται όλος ο Νόμος, δηλ.
όλες οι Εντολές.

Συνεπώς, πρώτα πηγαινε η
Πίστη, ακολουθεί η Αγάπη και
έπονται οι υπόλοιπες. Την δε
οικοδόμηση της Πίστης, την
βοηθάει πολύ, ο φόβος του
Θεού.

Μη ξεχνάμε να εξετάζουμε
τους λόγους που ακούμε, αν
είναι από του Θεού, για να

μ ε ί ν ε ι έ σ τ ω κ α ι κ ά τ ι
ψ υ κ ω φ ε λ έ σ σ τ ο τ έ λ ο ς !

Τ έ κ ν α τ ο υ θ ε ο ύ , σ τ ρ α τ ι ώ τ ε ς
τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ύ σ υ ν τ ρ ι ψ τ ε τ ο ν
ε κ θ ρ ό κ α ι τ α ό ρ γ α ν ά τ ο υ . Ό σ ο
μ ε γ α λ ώ ν ε ι η μ ά κ η , τ ό σ ο
μ ε γ α λ ώ ν ε ι κ α ι ο θ ρ ι α μ β ο ς
τ η ς Ο ρ θ ο δ ο ξ ί α ς .

« Ε ί ό θ ε ό ς μ ε θ ' ή μ ω ν , ο ύ δ ε ι ς κ α θ '
ή μ ω ν » !!

Σ τ ο 2° μ έ ρ ο ς « Μ Ε Τ Α Φ Ο Β Ο Υ Θ Ε Ο Υ »

Σ τ ο 3° μ έ ρ ο ς « Π Ι Σ Τ Ε Ω Σ »

Κ α ι σ τ ο 4° « … κ α ι Α Γ Α Π Η Σ
π ρ ο σ έ λ θ ε τ ε » .

Κ α λ ό κ α ι ε υ λ ο γ η μ έ ν ο
υ π ό λ ο ι π ο Σ α ρ α κ ο σ τ ή ς , κ α λ ή
μ ε τ ά ν ο ι α κ α ι Κ Α Λ Ο Ν Α Γ Ω Ν Α !

Μ ε εν Χ ρ ι σ τ ώ α γ ά π η κ α ι ε ν δ ι α φ έ ρ ο ν

Γ ε ώ ρ γ ι ο ς Φ λ ώ ρ ο ς

